

U IME CRNE GORE

UPRAVNI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Muzafera Hadžajlića, kao predsjednika vijeća, Ivane Boričić i Srđana Klikovca, kao članova vijeća, uz učešće samostalne referentkinje Ljiljane Adžić, kao zapisničarke, rješavajući upravni spor po tužbi Akcionarskog društva za proizvodnju morske soli "Bajo Sekulić" Ulcinj - u stečaju, kojeg zastupaju Nikola Martinović i Slobodan Smolović, advokati iz Podgorice, protiv tužene Vlade Crne Gore - Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte - Podgorica, radi poništaja mišljenja Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte broj 01-138 od 21.07.2021. godine, nakon usmene rasprave održane u prisustvu punomoćnika tužioca, a u odsustvu uredno pozvane tužene u izvršenju presude Vrhovnog suda Crne Gore Uvp.br.93/22 14.04.2022. godine, dana 17.10.2022. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se mišljenje Vlade Crne Gore - Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte - Podgorica, broj 01-138 od 21.07.2021. godine.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 484,00€ u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom utvrđeno je da se nijesu stekli uslovi za davanje mišljenja za pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine, jer se odredba iz člana 419 stav 4 Zakona o svojinsko-pravnim odnosima ne može primjeniti na Društvo Solana "Bajo Sekulić" AD Ulcinj.

Tužilac je ovom Sudu podnio tužbu radi poništaja akta - mišljenja tuženog, broj 01-138 od 21.07.2021. godine, osporavajući isto iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnom navodi da iako osporeni akt ima naziv "mišljenje" ono ima sva bitna obilježja pojedinačnog upravnog akta. Dalje ističe da osporeni akt odnosno njegovo obrazloženje ne sadrži kratko izlaganje stranaka niti razloge prilikom ocjene dokaza, te da mu nije bilo omogućeno da učestvuje u postupku. Navodi i to da je tužilac u postupku transformacije isplatio tržišnu naknadu i na takav način postao zakoniti imalac prava svojine na tim nepokretnostima, te da mu nije omogućeno učešće u postupku u kojem bi uzeo ravnopravno učešće prilikom donošenja

osporenog akta. Predlaže da se tužba usvoji i poništi osporeni akt, te traži troškove spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi je osporio navode iz iste, predlažući da je sud odbije kao neosnovanu.

Nakon održane usmene rasprave, razmatranja spisa predmeta, ocjene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Sud je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je predmet ove upravne stvari ocjena zakonitosti donijetog Mišljenja od strane Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte Vlade Crne Gore, čija nadležnost proizilazi iz člana 419 stav 4 Zakona o svojinsko pravnim odnosima i člana 2a stav 2 Zakona o privatizaciji privrede. Dalje iz spisa proizilazi da je tužilac pred tadašnjim Privrednim sudom u Podgorici, a u odnosu na tuženu Državu Crnu Goru, tražio da se utvrdi da je u postupku transformacije isplatio tržišnu naknadu za nepokretnosti evidentirane u l.n.br.182 KO Ulcinjsko polje te da je taj parnični postupak prekinut do okončanja postupka kod Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte radi davanja mišljenja u vezi postupka privatizacije tužioca. Proizilazi i to da je tužilac još 02.11.2011. godine, zatražio od označenog Savjeta davanje mišljenja u vezi sa upisom prava svojine na zemljištu, sve u skladu sa odredbom člana 419 Zakona o svojinsko pravnim odnosima.

Zakonom o svojinsko-pravnim odnosima („Sl.list CG“ br. 19/2009), odredbama člana 419, propisano je da pravo upravljanja, korišćenja, odnosno trajnog korišćenja i raspolaganja na zemljištu u društvenoj, sada državnoj svojini postaje, stupanjem na snagu ovog zakona, pravo svojine dotadašnjeg imaooca prava upravljanja, korišćenja, odnosno trajnog korišćenja, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno ili zainteresovano lice dokaže da je prije stupanja na snagu ovog zakona steklo pravo svojine na određenom zemljištu. Izuzetno, zemljište za koje u postupku privatizacije ili stečaja nije plaćena tržišna naknada ostaje u svojini države na kome vlasnici objekta imaju pravo preče kupovine ili pravo prečeg zakupa. Mišljenje da je plaćena tržišna naknada u postupku privatizacije daje organ nadležan za poslove privatizacije, a u postupku stečaja nadležni Privredni sud (stav 4).

U konkretnom, a u sklopu datog mišljenja, cijenjena je tamo pojedinačno navedena dokumentacija dostavljena od strane podnosioca zahtjeva Komisije za tržišne vrijednosti imovine, kao i dokumentacija iz perioda transformacije, privatizacije i stečajnog postupka tužioca, pa je ocjenom svih tih dokaza utvrđeno da se nisu stekli uslovi za davanje mišljenja, a u vezi pretvaranja prava korišćenja u pravo svojine.

Izdavanjem navedenog mišljenja, koje predstavlja javnu ispravu, ustanovljava se pravna pretpostavka da je plaćena tržišna naknada za zemljište koje je označeno u mišljenju i ono suštinski predstavlja akt koji sadrži podatak iz službene evidencije da li je plaćena tržišna naknada. Pojašnjenja radi, nadležni organ je dužan da iz spisa predmeta privatizacije ili stečajnog postupka pruži podatak da li je u postupku privatizacije tužioca plaćena tržišna naknada. Privatizacijom se u smislu Zakona o privatizaciji privrede podrazumijeva promjena vlasništva transformisanog društvenog kapitala, preduzeća i kapitala prenesenog na fondove, kao i promjena vlasništva državnog kapitala. Privatizacija se vrši putem prodaje akcija, prodajom poslovne aktive preduzeća i besplatnom podjelom privatizacionih kupona, dokapitalizacije i na druge načine propisane tim zakonom.

Kod činjenice da osporeno mišljenje nije donijeto u duhu citiranih odredbi Zakona o svojinsko pravnim odnosima i Zakona o privatizaciji, to je isto moralo biti poništeno.

U ponovnom postupku, tužena će imati u vidu primjedbe ukazane ovom presudom, s tim što će tužiocu omogućiti učešće u postupku, shodno odredbi člana 134 stav 1 Zakona o opštem upravnom postupku, jer će mu na taj način omogućiti da raspravi, iznese činjenice i pruži potrebne dokaze za svoje tvrdnje, obzirom da mu to u prethodnom postupku nije bilo omogućeno. Nakon otklanjanja svih ovih nepravilnosti, tuženi će biti u mogućnosti da donese, novu i na zakonom zasnovanu odluku (član 56 ZUS-a).

Odluka o troškovima spora zasnovana je na odredbi člana 152 Zakona o parničnom postupku, u vezi člana 39 stav 2 Zakona o upravnom sporu, a isti se odnose na sastav tužbe i pristup na raspravu, u iznosu od po 200,00 €, po Advokatskoj tarifi, tarifni broj 6 i 8 uvećani za PDV.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, riješeno je kao u izreci.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 17.10.2022. godine

Zapisničarka
Ljiljana Adžić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Muzafer Hadžajlić, s.r.

